

Az ARACS c. délvidéki közéleti folyóirat (amelynek 1. száma 2001. augusztus 20-án jelent meg, s azóta folyamatosan évente négyszer lát napvilágot) fő célja a békés és megfontolt, európai léptékű haladás: ebben a magyarság anyaországi határon innen is szétépett szálainak összekötése s a jószomszédi viszonyok ápolása a környezetünkben élő más népekkel. Ezért toborozzuk mindenekelőtt a Vajdaság egész területéről a szerkesztőség tagjait és a munkatársait. S emiatt igyekszünk kapcsolatba lépni elsősorban Magyarország, illetve a Kárpát-medence értelmiségének jelentős személyiségeivel.

Az ARACS céljai tehát egyedülállóak a délvidéki folyóiratok történetében.

A vajdasági magyar médiában ugyanis a napi pártpolitikai viszonyokhoz való alkalmazkodás dominál, azzal összefüggésben, hogy kész ténynek tekintik a Tito-rezsim formálta délvidéki magyar mentalitást s nem vállalnak kockázatot ennek a - távlatilag nézve önpusztító - magatartásnak a megváltoztatása érdekében.

Ezzel szemben az ARACS c. folyóirat létjogosultságát - a többi vajdasági folyóirattól eltérően - cselekvő kulturális elkötelezettsége indokolja. Abból a föltevésből indul ki, hogy ha a kultúrát az ember önteremtő önmegismeréseként (családilag-nemzetileg perspektivikus élni tudásaként) fogjuk föl, akkor - ahhoz is, hogy más nemzeteket is őszintén tisztelhesünk - elsősorban önmagunkat, kultúránkat kell minél elmélyültebben megismer(tet)nünk. Ennek érdekében az ARACS túllép a mind a mai napig érvényes tabukon.

Ennek megfelelően a cselekvést előkészítő közhasznú szellemi-erkölcsi párbeszédnek ad teret. A kutatások csak annyiban érdeklők, amennyiben azok a jövőbeli kulturális-nemzeti (és nemzetközi) céljait, a vajdasági magyarság lelki gyógyulását, anyagi megerősödését készítik elő. Vagyis ha eddig többnyire frázissá hígult a nemzeti önazonosság-védelem fogalma, akkor az Aracs munkatársai minden tőlük telhetőt megtesznek, hogy a közhely vitális tartalmat kapjon.

Értékfogalmakra van ugyanis szükségünk. Annál is inkább, mert az előző évtizedekben egyszerűen nem működtek a valóságos emberi helyzetekkel és kulturális szükségletekkel összefüggő értékfogalmak. Az uralkodó elvek és mércék mögött az egyéni és a csoportérdek dominált.